2-24060396-12-2-04062024-1
Dosarul nr. 2-7486/24

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06 mai 2025 *****

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător – Olga Boțan
grefier – Cristina Delinschi

cu participarea unor reclamanți, a reprezentantului reclamanților, în lipsa celorlalți reclamanți, a pârâtei şi a intervenienților accesorii legal citați,

a examinat în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Aronov Roman în interesele lui *****, împotriva *****, intervenienți accesorii ***** cu privire la recunoașterea dreptului la privatizarea apartamentului, recunoașterea prin instalare a dreptului la posesiunea și folosirea încăperii de locuit,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 03 iunie 2024 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Aronov Roman în interesele lui ***** împotriva *****, intervenienți accesorii ***** cu privire la recunoașterea dreptului la privatizarea apartamentului, recunoașterea prin instalare a dreptului la posesiunea și folosirea încăperii de locuit.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, reclamanta ***** în perioada anilor 04.08.1982-06.09.2000 a fost angajată (era în raporturi de muncă) la ***** în funcție de operator, care ulterior a fost reorganizată în *****, fapt confirmat prin carnetele de muncă ale reclamantei nr. 0709068 din 11.08.1982 și nr. 0354819 din 03.01.1999.

La fel și coreclamantul ***** în perioada anilor 03.01.1985-12.08.1998 a fost angajat (era în raporturi de muncă) la ***** în funcție de lăcătuș (categorie de calificare V), care ulterior a fost reorganizată în *****, fapt confirmat prin carnetul de muncă a reclamantului nr. 0772119 din 09.01.1985.

Menționează că, potrivit Hotărârii Parlamentului RM nr. 610 din 24.10.1995 „Cu privire la Proiectul individual de reorganizare a *****”, ***** s-a reorganizat în 3 societăți pe acțiuni:

1. **********
2. Societatea pe Acțiuni *****
3. Societatea pe Acțiuni *****

Conform practicii CEDO, în cauza Fomin c. Moldovei, cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: „rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite prin formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al reclamantului”.

La caz, avocatul Aronov Roman mai menționează că soluționarea justă a prezentului litigiu este condiționată de perceperea corectă a obiectului acțiunii, care urmează a fi determinat și prin prisma pct. III din Hotărârea Parlamentului RM nr. 610 „Cu privire la Proiectul individual

de reorganizare și privatizare a *****” din 24.10.1995, care statuează cu exactitate că ***** este succesorul de drepturi al *****.”

Indică că, prevederile menționate sunt confirmate și prin punctul 1.2 din Declarația „Cu privire la constituirea societății pe acțiuni” din *****.10.1995, conform căruia ***** este succesor de drept al **********

De asemenea, aceste prevederi sunt reluate de Hotărârea Curții de Conturi nr. 16 din 10.04.2000 „Privind rezultatele controlului asupra activității economico-financiare și eficenței utilizării creditelor a Societății pe Acțiuni „Tirex-Petrol” în perioada anilor 1996- 1999, conform căreia ***** a fost creată conform ordinului nr. 129 din *****.10.1995 al Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat prin reorganizarea ***** (ASP pentru Combustibil) din Republica Moldova, fiind succesorul ei de drepturi. ***** deține în gestiune economică patrimoniu de stat în valoare de 10,80 mii. lei.

În acest context, IP „Agenția Servicii Publicii a Republicii Moldova”, Departamentul înregistrare și licențierea unităților de drept” susține că potrivit datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice ***** a fost înregistrată la data de *****, cu numărul de înregistrare: 103067902, sediul: s*****, *****, RM. ***** a fost creată în rezultatul reorganizării ***** (nr. 10201148 din 05.10.1992) cu drept de succesor.

Reclamanții indică că, drepturile și obligațiile ASP pentru Combustibil au trecut la persoana juridică nou creată - **********

Cu trimitere la prevederile art. 39 alin. (1) Cod Civil (în redacția LP din 26.12.1964 care era în vigoare la momentul reorganizării la data de 24.10.1995 a ASP pentru Combustibil), menționează reclamanții că, în caz de fuziune sau divizare a persoanelor juridice patrimoniul (drepturile și obligațiile) trece la noile persoane juridice care au luat naștere,

Menționează reclamanții că, conform deciziei Primăriei orașului ***** nr. 2/16 din 20.02.1997 „Cu privire la Repartizarea spațiului locativ în casele departamentale *****/1, *****/3 din ***** *****, *****, cât și a celor eliberate a întreprinderii de distribuire a combustibilului *****”, Primăria orașului ***** s-a decis repartizarea apartamentului departamental nr. ***** (nr. cadastral: 0122104.045.01.0*****) în construcție nefinisată a casei de locuit nr. *****, operator, componența familiei 4 /patru/ persoane, și anume: soțul și doi copii, cu eliberarea bonului de repartiție persoanei menționate.

Astfel, potrivit ordinului de repartiție nr. 36 eliberat la data de 20.02.1997 pe baza deciziei 2/16, cet. Novac Tatianei i s-a repartizat apartamentul departamental nr. ***** cu dreptul de a ocupa spațiul locativ pe adresa: *****, or. *****, *****, suprafața totală a spațiului locativ - 70,60 m.p., pentru componența familiei: ***** - soț, ***** - fiica, ***** - fiul.

Reținn reclamanții că ordinul de repartiție nr. 36 eliberat la data de 20.02.1997 pe baza deciziei 2/16 din 20.02.1997 se consideră probe în sensul art. 122 alin. (1) CPC, or de către compania pârâta ***** acest ordin de repartiție nu a fost contestat și la moment este în vigoare.

Conform contractului din 29.03.1997 încheiat între SA „Tirex Petrol” și *****, ultima, având calitate de chiriaș (locatar) a primit apartamentul nr. ***** și s-a obligat să efectueze lucrările de construcție a apartamentului pentru darea ulterioară în exploatare a imobilului respectiv (conform procesului-verbal de recepție finală din 23.01.2001, lucrările au fost complet terminate la data de 01.03.2000).

Contractul în cauza nu a fost anulat de către părți, el fiind valabil până la momentul actual, părțile urmând să respecte reciproc prevederile acestuia în condițiile art. 996 alin. (1) Cod Civil.

Astfel, în perioada anilor 1997 (data repartizării reclamanților apartamentului departamental nr. *****) - 2000 (data finisării în mod integral a lucrărilor de construcție a blocului locativ respectiv)— timp de 14 ani casa de locuit nr. ***** din ***** *****, ***** constituia construcția nefinisată (nefinalizată) a casei de locuit nominalizate finanțată din bugetul de stat (pachetul acțiunilor de control, la 01.01.1999-16.06.2000), îi aparținea statului și constituia 82,20 la sută din toate acțiunile) și se afla în gestiunea economică a *****.

Indică reclamanții că, Agenția Proprietății Publice concretizează faptul că bunurile proprietate de stat în sumă de 10 806 376,83 lei sunt descifrate în anexa nr. 2 a Declarației la statutul Societății „Lista obiectelor proprietate de stat neincluse în capitalul social și transmise Societății pe acțiuni cu drept de gestiune economică” și constituie fond locativ și construcții nefinisate a caselor de locuit cu gradul de finisare mai mult de 80% în valoare totală de 6258885,00 lei, dintre care fond locativ supus privatizării - 848 456,00 lei și construcția clădirilor de locuit supuse privatizării - 5 410 428,80 lei.

Or, alin. (3) al art. 39 Cod Civil (în redacția LP din 26.12.1964 care era în vigoare la momentul reorganizării la data de 24.10.1995 a ASP pentru Combustibil) mai constată că patrimoniul (drepturile și obligațiile) trece din ziua semnării bilanțului de transmitere, dacă legea sau hotărârea cu privire la reorganizare nu prevede altfel.

Astfel, Societății pe Acțini „Tirex Petrol” SC nou create îi s-au transmis bunurile proprietate de stat cu drept de gestiune economică, și anume: construcții nefinisate a caselor de locuit cu gradul de finisare mai mult de 80%, dintre care făcea parte și casa de locuit nr. ***** din ***** *****, *****, conform „Listei obiectelor proprietate de stat neincluse în capitalul social și transmise Societății pe acțiuni cu drept de gestiune economică”.

Ulterior, potrivit procesului-verbal de recepție finală nr. 358 din 23.01.2001, ÎM ”„Tirex Petrol” SA a dat în exploatare blocul locativ corespunzător.

Menționează reclamanții că conform extrasului din tabelul nominal pe apartamentul departamental nr. ***** și a contului personal nr. 9 eliberate de SA „Tirex Petrol” SC, locatarii ap. nr. *****, amplasat de pe *****, nr. *****, ap. *****, or. *****, sunt ***** (soția, an.n. *****), ***** (soțul, an.n. *****), ***** (fiul, an.n. *****) și ***** (fiica, an.n. *****) și, prin urmare, ***** împreună cu membrii familiei sale sunt locatarii blocului locativ respectiv, cărora li se permite participarea la privatizare în condițiile legii.

Se relevă și faptul că ***** împreună cu familia sa compusă din ***** - soț, ***** - fiica, ***** - fiul, își au viza de reședință/de domiciliu și locuiește în mod legal în or. *****, *****, nr. *****, ap. *****, - fapt confirmat prin adeverința nr. 900 din 06.09.2019.

În plus, posesia și folosința asupra bunului respectiv este confirmată și prin facturile despre achitarea serviciilor locativ-comunale pentru serviciile prestate locatarilor din apartamentul nr. *****, or. *****, *****, nr. *****, eliberate pe numele *****.

Subsecvent, argumentele ***** sunt combătute, reieșind inclusiv și din faptul că bonurile prezentate de cet. ***** demonstrează atât faptul posesiunii și folosirii de către reclamanții spațiul locativ, cât și faptul că însăși ACC 55/416 recunoaște dreptul acestora, eliberând pe numele lor bonuri și calculând plata pentru serviciile prestate la acest bun imobil.

Analizând înscrisurile anexate la materialele pricinii coroborate cu explicațiile participanților la proces, reclamanții indică că își au viza de reședință în apartamentul respectiv, iar posesia și folosința acestui apartament este confirmată prin:

- achitarea facturilor pentru serviciile locativ-comunale eliberate pe numele *****;
- extrasul din contul personal și extrasul din tabelul nominal;

- decizia Primăriei orașului ***** nr. 2/16 din 20.02.1997 „Cu privire la repartizarea spațiului locativ în casele departamentale *****/1, *****/3 din ***** *****, *****, cât și a celor eliberate a întreprinderii de distribuire a combustibilului *****”;

- ordinul de repartiție nr. 36, eliberat la data de 20.02.1997;

- contractul de locațiune din 29.03.1997 încheiat între ***** și *****, iar în astfel de circumstanțe sunt temei de fapt de drept pentru recunoașterea dreptului posesiunii și folosințe prin instalarea a reclamanților în încăperea de locuit respectivă.

Mai remarcă reclamanții un alt aspect, și anume faptul : exercitării voinței stăpînirii de fapt de către familia Novac a apartamentului nr. *****, conform actelor enunțate supra, demonstrează posesia de bună-credință a reclamanților în condițiile art. 487 alin. (1) Cod Civil.

Este de remarcat și faptul că în baza datelor sistemului informațional „Privatizarea locuințelor” al Consiliului municipal Chișinău cet. ***** nu a fost depistată ca participant la procesul privatizării fondului de locuințe pe teritoriul *****, - fapt demonstrat prin certificatul nr. 07.06/314 din 13.09.2019.

Mai indică reclamanta și faptul că în cadrul cercetărilor judecătorești nu au fost stabilite persoane care pot fi lezați în drepturi în cazul admiterii acțiunii, iar în astfel de condiții, reclamanta consideră că sunt temei de fapt și de drept pentru admiterea prezentei cereri.

Reține reclamanta *****, că împreună cu familia sa domiciliază în mod legal în apartamentul departamental nr. *****, or. *****, *****, nr. *****, folosește locuința conform destinației-pentru locuirea și participă în mod regulat la exploatarea și întreținerea materială a spațiului locativ respectiv ocupat de ea, iar în astfel de condiții, cerințele reclamanților devin întemeiate și urmează a fi admise de către instanța de judecată.

Reclamanții țin să menționeze faptul că scopul recunoașterii dreptului la posesiunea și folosirea încăperii de locuit în cazul concret constă în faptul că există pericolul real de a fi exercitate drepturile subiective ale reclamanților la posesiunea și folosirea încăperii de locuit în cauză în contextul privatizării acestui imobil conform LP „Privatizării fondului de locuințe” nr. 1324 din 10.03.1993, pe când partea adversă neagă dreptul subiectiv al titularilor asupra apartamentului nr. *****. În atare situație faptică enunțată supra, incertitudinea dreptului subiectiv numit supra duce la imposibilitatea sau îngreuiază titularii/reclamanții de a beneficia efectiv de el.

Mai indică că, negarea calității de posesor în cazul examinat de către ***** conduce la violarea dreptului acestora de privatizare a spațiului locativ cu titlu special și cu titlu general la violarea dreptului de proprietate prevăzut de art. 1***** alin. (2) din Constituția RM.

Recunoașterea dreptului constituie mijlocul de înlăturare a stării de incertitudine în relațiile dintre persoane, crearea condițiilor necesare pentru realizarea și evitarea acțiunilor din partea persoanelor terțe, care atentează la realizarea lui firească.

Indică că, recunoașterea dreptului, ca metodă de apărare a drepturilor, se poate realiza pe cale judiciară. Cerința reclamanților de a recunoaște dreptul este adresată instanței de judecată, care oficial confirmă existența sau lipsa dreptului contestat la reclamant.

Consideră reclamanții că recurgerea la depunerea acțiunii prezente ca metoda de apărare a drepturilor civile nu este altceva, decât o metodă de înlăturare a impedimentelor pentru ocrotirea practică a dreptului de folosință asupra spațiului de locuit, iar protejarea acestui drept poate fi realizată oficial doar pe cale judecătorească, mai ales în situația în care ***** cere evacuarea lui ***** și membrii familiei acesteia, împreună cu bunurile sale din apartamentul nr. *****, situat în *****, or. *****, *****, nr. ***** (nr. cadastral: 0122104.045.01.0*****) cu scopul vânzării acestui spațiul locativ persoanelor terțe.

Totodată, simpla dorință a companiei pârâte de a se opune acestui drept la posesiunea și folosirea apartamentului nr. ***** nu poate conduce la limitarea nejustificată a dreptului subiectiv în cazul examinat, astfel că răspunsul ***** cu nr. 01.01.396 din 17.09.2019 privind înstrăinarea acestui obiect imobil la preț de piață în valoare de 360 400,00 lei constituie un abuz de drept, deoarece în cazul înstrăinării eventuale a bunului posesia se va înceta prin efectul art. 489 lit. a) Cod Civil.

Mai indică partea reclamantă că, recunoașterea dreptului are importanță de sine stătătoare și nu se îmbină cu alte metode de apărare. Recunoașterea dreptului este cea mai răspândită metodă de apărare a dreptului de proprietate, altor drepturi reale, precum și a drepturilor relative.

Potrivit legislației curente a RM, drepturile civile sunt recunoscute și se exercită cu bună-credință și potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege.

În condițiile în care nu există nici un motiv de împiedicare legală în dreptul exclusiv și absolut al reclamantei de a participa la privatizarea apartamentului nr. *****, inclusiv în ceea ce privește prezentarea actelor Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe, simpla dorință a companiei pârâte de a se opune acestei schimbări nu poate conduce la limitarea dreptului de privatizare a apartamentului prin neeliberarea actelor cerute de reclamantă, astfel că refuzul ***** constituie un abuz de drept.

Menționează că cererea de chemare în judecată a reclamanților *****, *****, ***** și ***** către ***** este întemeiată din toate punctele de vedere, sub aspect de fapt și de drept, pentru că procesul de reorganizare a ***** (ASP pentru Combustibil) din Republica Moldova în ***** era însoțit de succesiunea în drepturi și obligații și, corespunzător, drepturile și obligațiile ASP pentru Combustibil au trecut la persoana juridică nou creată în urma reorganizării - *****, iar în astfel de circumstanțe faptice, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1324 privatizării fondului de locuințe din 10.03.1993.

Susține că, în condițiile în care nu există nici un motiv de împiedicare legală în dreptul exclusiv și absolut al reclamanților de a participa la privatizarea apartamentului vizat, inclusiv în ceea ce privește prezentarea actelor Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe, simpla dorință a companiei pârâte, de a se opune acestui proces nu poate conduce la limitarea dreptului de privatizare al apartamentului prin evacuarea din apartamentul nr. ***** în scopul înstrăinării acestui spațiul locativ la preț de piață persoanelor terțe, astfel că refuzul pârâtei constituie un abuz de drept.

În această ordine de idei, făcând o analiză a articolelor citate atât prin prisma obiectului și temeiul cererii declarate de *****, cât și prin prisma materialului probator administrat pe dosar, reclamanta consideră că o hotărâre legală și întemeiată pe fondul cauzei poate fi obținută doar în cadrul admiterii cererii nominalizate în sensul formulat.

În drept, reclamanții fac trimitere la art. 1 din Protocolul 1 al CEDO, conform căruia, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale I ale dreptului internațional.

Conform art. 6 alin. (1) din CEDO, orice persoana are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei, sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Totodată, tratatul internațional cu privire la drepturile omului este parte componentă a Constituției RM.

Din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza GarciaRuiz, 26).

Potrivit art. 16 lit. a) Cod Civil, apărarea dreptului civil se face și prin recunoașterea dreptului.

Conform art. 5 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10.03.1993 pot fi vândute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată în special locuințele în care aceștia trăiesc și care aparțin fondului de stat și celui public asupra căruia statul și-a declarat dreptul de proprietate, precum și în imobilele ce aparțin unităților, indiferent dacă aceste unități sânt incluse în listele de privatizare.

Potrivit art. 17 alin. (4) din Legea nr. 1324 din 10.03.1993 privatizării fondului de locuințe, apartamentele din blocurile de locuințe nefinalizate a căror construcție a fost finanțată din bugetul de stat, bugetele locale și din fondurile întreprinderilor și organizațiilor de stat pot fi privatizate, în modul stabilit de Guvern, prin vânzarea către persoanele fizice și juridice sau prin transmiterea, cu titlu gratuit, persoanelor fizice cetățeni ai Republicii Moldova, înscrise la îmbunătățirea condițiilor de trai la data de 05 august 1999, inclusiv persoanelor devenite disponibile în legătură cu reorganizarea ori lichidarea întreprinderii sau organizației.

Conform pct. 4.5 alin. (2) al Declarației cu privire la constituirea societății pe acțiuni din *****.10.1995 statuează că dreptul de dispunere asupra obiectivelor fondului de locuințe și a clădirilor de locuit în curs de construcție aflate în administrarea economică a Societății, care urmează a fi privatizate în conformitate cu Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10.03.1993, îl deține Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de stat (actualmente, Agenția Proprietății publice).

La fel, reclamanta consideră că acțiunile contestate ale pârâtei contravin după conținut prevederilor art. 46 și art. 54 alin. 1) - 3) din Constituția Republicii Moldova (în coroborare cu art. 6 alin. (1), art. 8, art. 14 și art. 1 al Protocolului adițional din CtEDO).

Adică, potrivit art. 46 din Constituția R. Moldova, dreptul de proprietate este garantat și ocrotit de lege, iar din sensul art. 500 alin. (1) Cod Civil reiese că proprietatea este dreptul persoanei de a se bucura și dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut în limitele determinate de lege.

Mai indică că, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Art. 482 alin. (1) Cod Civil, statuează în mod expres că posesiunea se dobîndește prin exercitarea voită a stăpînirii de fapt a bunului.

Totodată, art. 487 alin. (1) din această Lege prevede că este considerată posesor de bună-credință persoana care are un drept de posesie sau care se poate considera îndreptățită să posede în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile, a temeiurilor îndreptățirii sale. Buna-credință este prezumată.

Cu referire la art. 500 alin. (3) Cod Civil, dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terț.

Potrivit art. 20 alin. (1) și alin. (2) din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime; nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Legea Supremă a Republicii Moldova, la art. 29 alin. (1), prevede că domiciliul și reședința sânt inviolabile.

Sub imperiul art. 30 alin. (1) Cod Civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își arc locuința statornică sau principală.

În conformitate cu art. 11 lit. e) Cod de Procedură Civilă, apărarea dreptului civil se face prin impunerea la executarea obligației în natură.

Conform normei art. 50 din Codul cu privire la locuințe, în vigoare până la 29.11.15 (care activa la momentul instalării familiei Novac în obiectul locativ menționat) prevede în mod expres că în baza hotărârii cu privire la acordarea încăperii de locuit în casele fondului obștesc și de stat de locuințe organul competent eliberează cetățeanului ordinul de repartiție, care este unicul temei pentru instalare în încăperea de locuit repartizată.

Instalarea, în condițiile legii, o efectuează prin intrarea neîngrădită și nelimitată a chiriașului în apartament pe adresă respectivă și locuirea neîngrădită în acest obiect imobil.

Notează că în sensul acestui articol, instalarea în apartament presupune locuirea statornică sau principală în încăperea de locuit, achitarea costului deservirii blocului, facturilor pentru serviciile locativ-comunale, precum și prin efectuarea altor acțiuni aferente întreținerii imobilului menționat (lucrări curente de întreținere, amenajare și îngrijire a locuinței, obiectelor de uz casnic), prin ce de fapt se confirmă locuirea persoanei în încăperea respectivă.

Conform art. 57 din Codul cu privire la locuințe, dreptul la folosirea încăperii de locuit îl dobândesc persoanele care au respectat ordinea instalării în locuință: perfectarea vizei de reședință (domiciliu) prin includerea în contul personal, existența consimțământului în scris pentru aceasta al tuturor membrilor majori ai familiei, inclusiv și al celor care sunt absenți de asemenea și al foștilor membri ai familiei dacă se păstrează dreptul la spațiul locativ.

Avocatul Aronov Roman, în interesele reclamanților Novac Tatianei, **, ***** și *****i solicită :***

Recunoașterea prin instalare dreptul ***** an. n. ***** (IDNP: *****), *****, 16.06.0964 an.n. (IDNP: *****), *****, ***** an.n. (IDNP: *****), *****i, *****, an.n. (IDNP: *****) la posesiunea și folosirea apartamentului nr. ***** (nr. cadastral: 0122104.045.01.0*****), suprafața 70,60 m.p., amplasat în *****, or. *****, *****, nr. *****, în temeiul deciziei Primăriei orașului ***** nr. 2/16 din 20.02.1997 „Cu privire la repartizarea spațiului locativ în casele departamentale *****/1, *****/3 din ***** *****, *****, cât și a celor eliberate a întreprinderii de distribuire a combustibilului *****” și ordinului de repartiție nr. 36 eliberat la data de 20.02.1997.

La data de 22 octombrie 2024, reclamanții au depus cerere concretizată privind recunoașterea prin instalare a dreptului la posesiunea și folosirea încăperii de locuit, solicitând :

1. Să fie recunoscut dreptul ***** (IDNP: *****) împreună cu familia sa compusă din ***** (IDNP: 098*****1003841), ***** (IDNP: *****) și ***** (IDNP: *****) la privatizare apartamentului nr. ***** (nr. cadastral: 0122104.045.01.0*****), suprafața 70,60 m.p., amplasat în RM, or. *****, *****, nr. *****, în condițiile art. 5 alin. (1), art. 17 alin. (4) din LP „privatizării fondului de locuințe” nr. 1324 din 10.03.1993, ce derivă/ce provin din pct. III al

Hotărârii Parlamentului RM nr. 610 „Cu privire la Proiectul individual de reorganizare și privatizare a ***** din 24.10.1995 și din pct. 1.2 al Statutului ***** nr. 103067902 din *****.10.1995, în temeiul Deciziei Primăriei orașului ***** nr. 2/16 din 20.02.1997 „Cu privire la repartizarea spațiului locativ în casele departamentale *****/1, *****/3 din ***** *****, *****, cât și a celor eliberate a întreprinderii de distribuire a combustibilului *****” și a Ordinului de repartiție nr. 36 din 20.02.1997;

2. Să fie recunoscut prin instalare dreptul Tatianei an. n. ***** (IDNP: *****), *****, 16.06.0964 an.n. (IDNP: *****), *****, ***** an.n. (IDNP: *****), *****, *****, an.n. (IDNP: *****) la posesiunea și folosirea apartamentului nr. ***** (nr. cadastral: 0122104.045.01.0*****), suprafața 70,60 m.p., amplasat în RM, or. *****, *****, nr. *****, ce derivă/ce provine din Decizia Primăriei orașului ***** nr. 2/16 din 20.02.1997 1Cu privire la repartizarea spațiului locativ în casele departamentale *****/1, *****/3 din ***** *****, *****, cât și a celor eliberate a întreprinderii de distribuire a combustibilului *****” și din Ordinul de repartiție nr. 36 din 20.02.1997.

În ședința de judecată reclamanta ***** s-a prezentat, a susținut acțiunea depusă și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

În ședința de judecată reclamantul ***** s-a prezentat, a susținut acțiunea depusă și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

Reprezentantul reclamanților, avocatul Aronov Roman, în ședința de judecată, s-a prezentat, a susținut acțiunea depusă și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

Reclamanții ***** și *****, fiind legal citați despre data, ora și locul ședinței de judecată, nu s-au prezentat, astfel, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Administratorul insolvabilității pârâtului *****, fiind legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată, nu s-a prezentat, astfel, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Intervenienții accesorii *****, fiind legal citați despre data, ora și locul ședinței de judecată, nu s-au prezentat, astfel, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței:

Audiind părţile, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea depusă de avocatul Aronov Roman în interesele lui **, reieşind din următoarele considerente.***

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Articolul 13 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale stabileşte că, orice persoană ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de Convenţie au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituţii naţionale, chiar şi atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale. Obiectivele acestui articol sunt de a „oferi un mijloc prin care persoanele pot obţine compensaţii la nivel naţional pentru încălcarea drepturilor lor prevăzute de Convenţie înainte de

a pune în mişcare mecanismele internaţionale de înaintare a plîngerilor la Curtea de la Strasbourg" (cauza Kulda c. Poloniei, 2000, § 152).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, instanța de judecată reține că, reclamanta ***** în perioada anilor 04.08.1982-06.09.2000 a fost angajată la ***** în funcție de operator, care ulterior a fost reorganizată în *****, fapt confirmat prin carnetele de muncă ale reclamantei nr. 0709068 din 11.08.1982 și nr. 0354819 din 03.01.1999 (f.d.63-64, 66).

Coreclamantul ***** în perioada anilor 03.01.1985-12.08.1998 a fost angajat la ***** în funcție de lăcătuș (categorie de calificare V), care ulterior a fost reorganizată în *****, fapt confirmat prin carnetul de muncă a reclamantului nr. 0772119 din 09.01.1985 (f.d.65).

După cum s-a constatat, în baza hotărârii Parlamentului RM nr. 610 din 24.10.1995 „Cu privire la Proiectul individual de reorganizare a *****”, ***** s-a reorganizat în 3 societăți pe acțiuni: *****, Societatea pe Acțiuni „Socoleni-Petrol”, Societatea pe Acțiuni *****

Conform pct. 1.2 din Declarația „Cu privire la constituirea societății pe acțiuni” din *****.10.1995, ***** este succesor de drept al ***** (f.d.17-20).

Conform răspunsului IP „Agenția Servicii Publicii a Republicii Moldova”, Departamentul înregistrare și licențierea unităților de drept” nr. 104 din 28.02.2020, ***** a fost înregistrată la data de *****, fiind creată în rezultatul reorganizării *****, cu drept de succesor (f.d.36).

Potrivit deciziei Primăriei orașului ***** nr. 2/16 din 20.02.1997 „Cu privire la Repartizarea spațiului locativ în casele departamentale *****/1, *****/3 din ***** *****, *****, cât și a celor eliberate a întreprinderii de distribuire a combustibilului *****”, Primăria orașului ***** a decis repartizarea apartamentului departamental nr. ***** (nr. cadastral: 0122104.045.01.0*****) în construcție nefinisată a casei de locuit nr. *****, operator, componența familiei 4 /patru/ persoane, și anume: soțul și doi copii, cu eliberarea bonului de repartiție persoanei menționate (f.d.37).

Instanța reține că, conform ordinului de repartiție nr. 36 eliberat la data de 20.02.1997 în baza deciziei nr. 2/16, cet. Novac Tatianei i s-a acordat dreptul de a ocupa spațiul locativ - apartamentul nr. ***** situat pe adresa: *****, or. *****, *****, suprafața totală a spațiului locativ – 64,73 m.p., pentru componența familiei: ***** - soț, ***** - fiica, ***** – fiul (f.d.38).

Ulterior, la data de 29 martie 1997 între SA „Tirex Petrol” și *****, a fost încheiat contractul prin care reclamanta *****, s-a obligat să efectueze lucrările de construcție a apartamentului pentru darea ulterioară în exploatare a imobilului respectiv (f.d.60).

Potrivit procesului-verbal de recepție finală nr. 358 din 23 ianuarie 2001, lucrările la blocul locativ au fost finisate, fapt confirmat de Comisia de recepție finală (f.d.23-24).

Reclamanții au depus prezenta acțiune, solicitând recunoașterea dreptului la privatizarea apartamentului nr. ***** (nr. cadastral: 0122104.045.01.0*****), suprafața 70,60 m.p., amplasat în RM, or. *****, *****, nr. *****, , precum și recunoașterea prin instalare a dreptului reclamanților la posesiunea și folosirea apartamentului nr. ***** (nr. cadastral: 0122104.045.01.0*****), suprafața 70,60 m.p., amplasat în RM, or. *****, *****, nr. *****.

În temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Conform art.16 alin.(1) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e)impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit prevederilor art. 59 alin. (3) din Legea cu privire la locuinţe nr.75 din 30.04.2015, persoanele care locuiesc în locuinţe pasibile de privatizare conform Legii privatizării fondului de locuinţe nr.1324/1993 dispun de dreptul de a le privatiza pînă la 31 mai 2024, avînd obligaţia de a înregistra dreptul de proprietate în modul stabilit prin Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543/1998.

Prin Legea pentru modificarea unor acte normative nr. 124 din 30.05.2024, la articolul 59 alineatul (3), textul „31 mai 2024” a fost substituit cu textul „31 mai 2026”.

Conform prevederilor art. 1 din Legea privatizării fondului de locuințe nr.1324 din 10.03.1993, privatizarea fondului de locuinţe este un proces de înstrăinare, efectuat de organele puterii de stat, a fondului de locuinţe aparţinînd statului, organizaţiilor obşteşti, asupra cărora statul şi-a declarat dreptul de proprietate, altor asociaţii şi întreprinderi cooperatiste de stat, construite din contul mijloacelor alocate din bugetul de stat, în proprietate privată cetăţenilor Republicii Moldova şi asociaţiilor acestora (societăţi pe acţiuni şi societăţi economice, alte societăţi), pentru satisfacerea necesităţilor în locuinţe şi formarea unor stăpîni reali prin dreptul de a dispune liber de proprietatea imobiliară. Prin fondul de locuinţe în prezenta lege se subînţeleg imobilele şi spaţiile locative din construcţiile care aparţin statului, indiferent de apartenenţa departamentală, locuinţele sovhozurilor şi ale altor întreprinderi agricole de stat, inclusiv cele reorganizate după punerea în aplicare a Legii cu privire la privatizare, precum şi locuinţele construite din contul mijloacelor de stat de către întreprinderile şi organizaţiile cu alte tipuri de proprietate.

În corespundere cu art. 4 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10.03.1993, organele abilitate cu dreptul de a efectua privatizarea fondului de locuinţe, denumite în continuare organe abilitate, sînt: a) consiliile municipale Chişinău şi Bălţi; b) organul abilitat al Comitetului executiv al unităţii teritoriale autonome Găgăuzia - pe teritoriul Găgăuziei; c) consiliile raionale - în celelalte localităţi ale republicii.

La rândul său, art. 5 alin. (1) a Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10.03.1993, prevede că, cetăţenilor Republicii Moldova pot fi vîndute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată în special locuinţele în care aceştia trăiesc şi care aparţin fondului de stat şi celui public asupra căruia statul şi-a declarat dreptul de proprietate, precum şi în imobilele ce aparţin unităţilor, indiferent dacă aceste unităţi sînt incluse în listele de privatizare.

Prin urmare, una din condiţile de bază în vederea declanşării procedurii de privatizare şi obţinerii ulterioare a dreptului de proprietate asupra locuinţei rezidă în faptul ca locuința să facă parte din fondul de locuinţe, **care aparţin statului**.

În speță, **potrivit extrasului din Registrul Bunurilor Imobile**, încăperea locativă cu nr. cadastral 0122104.045.01.0*****, apartamentul nr. *****, cu suprafața 70,60 m.p., amplasat în *****, or. *****, *****, nr. *****, **aparține cu drept de proprietate** *****, în baza procesului-verbal de recepție finală nr. 358 din **23.01.2001**. Dreptul de proprietate a fost înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile, la data de 30 decembrie 2008 (f.d.45).

Potrivit art. 46 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sunt garantate.

Totodată, potrivit art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional.

Instanța de judecată reţine că, în calitate de „bun”, protejat de art. 46 din Constituţia Republicii Moldova şi de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţia Europeană, poate fi recunoscut orice element al activului patrimonial al persoanei care are valoare economică.

Potrivit dispozițiilor art. 500 alin. (1) din Codul civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Conform art. 501 alin. (1), (2) Codul civil, proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii.

Potrivit art. 509 alin. (2) Codul civil, dreptul de proprietate se poate dobîndi, în condiţiile legii, prin ocupaţiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum şi prin hotărîre judecătorească atunci cînd aceasta este translativă de proprietate ca efect al dobîndirii cu bună-credință.

Astfel, instanța de judecată reține că, dreptul de proprietate este un drept fundamental, garantat prin normele constituționale, cât și prin norme juridice subordonate. Momentul dobândirii acestui drept este unul specific în cazul bunurilor imobile și coincide, de regulă, cu data înregistrării în registrul bunurilor imobile.

În speță, partea reclamantă solicită recunoașterea dreptului la privatizarea apartamentului nr. *****, cu nr. cadastral 0122104.045.01.0*****, care potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, aparține cu drept de proprietate pârâtului, *****.

Potrivit sensului art. 2 al legii privind societăţile pe acţiuni nr. 1134 din 02.04.1997, societate pe acţiuni (denumită în cele ce urmează societate) este societatea comercială al cărei capital social este în întregime divizat în acţiuni şi ale cărei obligaţii sînt garantate cu patrimoniul societăţii.

Conform art. 3 alin. (3) din Legea privind societăţile pe acţiuni nr. 1134 din 02.04.1997, societatea posedă cu drept de proprietate bunuri care sînt separate de bunurile acţionarilor şi se trec în bilanţul ei independent.

Astfel, instanța constată că reclamanții solicită recunoașterea dreptului la privatizarea unui apartament, ce aparține altei persoane și anume *****, fapt care nu poate fi admis, prin aceasta încălcându-se dreptul de proprietate al pârâtului asupra bunului imobil.

Or, din actele cauzei nu rezultă că apartamentul nr. *****, cu nr. cadastral 0122104.045.01.0*****, ar face parte din fondul de locuințe pasibil privatizării, constituind proprietate privată a părții pârâte, dar nu proprietate a statului sau administrației publice locale.

Prin urmare, recunoașterea în aceste condiții a dreptului reclamanților la privatizarea apartamentului nr. *****, cu nr. cadastral 0122104.045.01.0*****, este lipsită de temei legal, dat fiind faptul că nu poate fi obiect al privatizării un bun imobil proprietate privată.

În partea ce ține de solicitarea reclamanților privind recunoașterea prin instalare a dreptului reclamanților la posesiunea și folosirea apartamentului nr. ***** (nr. cadastral: 0122104.045.01.0*****), suprafața 70,60 m.p., amplasat în RM, or. *****, *****, nr. *****, instanța notează că, toate relațiile de posesiune și folosire a apartamentului enunțat, sunt relații de drept civile ce urmează a fi încheiate între proprietarul imobilului - ***** și reclamanți.

Instanța nu poate interveni în dreptul de dispoziție al proprietarului ***** și nu poate dispune din numele acestuia cu atributele dreptului de proprietate – posesia și folosința în privința bunului imobil, apartamentul nr. *****, aceasta fiind prerogativa exclusivă a proprietarului.

Drept urmare, cerința reclamanților privind recunoașterea prin instalare a dreptului reclamanților la posesiunea și folosirea apartamentului nr. *****, urmează a fi respinsă, ca nefondată.

Argumentul invocat de reclamanți precum că, în perioada anilor 1997 (data repartizării reclamanților apartamentului departamental nr. *****) - 2000 (data finisării în mod integral a lucrărilor de construcție a blocului locativ respectiv)— timp de 14 ani casa de locuit nr. ***** din ***** *****, ***** constituia construcția finanțată din bugetul de stat (pachetul acțiunilor de control, la 01.01.1999-16.06.2000), îi aparținea statului și constituia 82,20 la sută din toate acțiunile) și se afla în gestiunea economică a *****, nu poate fi reținut drept temei pentru admiterea acțiunii.

Instanța notează că, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, Registrul bunurilor imobile conţine înscrieri privind fiecare bun imobil, dreptul de proprietate şi alte drepturi patrimoniale, titularii de drepturi, documentele ce confirmă drepturile, tranzacţiile cu bunuri imobile şi alte temeiuri ale naşterii, modificării, grevării şi stingerii drepturilor.

Potrivit art. 321 alin. (2) Cod Civil (în formula în vigoare la data înregistrării dreptului de către pârât), în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobîndeşte la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepţiile prevăzute de lege.

Conform art. 510 alin. (2) Cod Civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobîndeşte la data înregistrării în registrul bunurilor imobile, cu excepţiile prevăzute de lege.

Astfel, instanța conchide că, circumstanța precum că, anterior bunul imobil a aparținut statului, până în anul 2001, nu semnifică că reclamanții dispun de dreptul la privatizarea acestuia, or, începând cu anul 2008, bunul imobil are un proprietar, care și-a înregistrat drepturile în modul prevăzut de lege (f.d.45).

Instanța notează că, argumentele părții reclamante precum că, Societății pe Acțiuni „Tirex Petrol” SC i s-au transmis bunurile proprietate de stat cu drept de gestiune economică, și anume: construcții nefinisate a caselor de locuit cu gradul de finisare mai mult de 80%, dintre care făcea parte și casa de locuit nr. ***** din ***** *****, *****, conform „Listei obiectelor proprietate de stat neincluse în capitalul social și transmise Societății pe acțiuni cu drept de gestiune economică”, nu prezintă relevanță la caz, din moment ce dreptul de proprietate privată a fost înregistrat de către pârât, astfel, bunul nu mai este proprietate a statului, dar a persoanei juridice *****.

La caz, partea reclamantă a omis să probeze existența dreptului de proprietate a statului asupra bunului imobil menționat, la data adresării cu cererea în speță.

Trimiterile reclamanților la decizia Primăriei orașului ***** nr. 2/16 din 20.02.1997 „Cu privire la repartizarea spațiului locativ în casele departamentale *****/1, *****/3 din ***** *****, *****, cât și a celor eliberate a întreprinderii de distribuire a combustibilului *****”, instanța le respinge ca nefondate, or, la data emiterii deciziei regimul juridic al bunului imobil era diferit, administrația publică locală acționând conform competențelor pe care le deținea la acel moment.

Mai mult, conform răspunsului Primăriei or. *****, ***** nr. 176 din 13 martie 2024, blocul locativ din str. *****, *****, se află în gestiunea economică a ACC 55/34, dar nu a Primăriei (f.d.34).

Faptul dat, confirmă suplimentar excluderea apartamentului nominalizat din categoria locuințelor pasibile privatizării, acesta nu mai face parte din fondul locativ, în privința cărora administrația publică locală sau statul poate emite acte de dispoziție.

Circumstanța exercitării stăpânirii de fapt de către familia Novac a apartamentului nr. *****, precum și posesia de bună-credință a reclamanților, nu prezintă relevanță în situația în speță, or, datele din Registrul Bunurilor Imobile sunt publice, astfel, reclamanții cunoștea și puteau cunoaște cu certitudine cine are calitatea de proprietar. Faptul posesiunii locuinței nu prezumă și dreptul de privatizare al acesteia.

Potrivit art.239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Articolul 240 al. (1) Cod de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 241 al. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Călăuzindu-ne de art.6 paragraful 1 CEDO protocoalele 3,5,8,22 și jurisprudența CEDO, instanțele de judecată sunt obligate să motiveze hotărîrile sale, care vor trebui să conțină circumstanțele cauzei constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acțiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul judecării pricinii, legea materială și/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți etc.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanţa de

judecată concluzionează că acţiunea depusă de avocatul Aronov Roman în interesele lui *****, împotriva *****, intervenienți accesorii ***** cu privire la recunoașterea dreptului la privatizarea apartamentului, recunoașterea prin instalare a dreptului la posesiunea și folosirea încăperii de locuit, urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Aronov Roman în interesele lui *****, împotriva *****, intervenienți accesorii ***** cu privire la recunoașterea dreptului la privatizarea apartamentului, recunoașterea prin instalare a dreptului la posesiunea și folosirea încăperii de locuit, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***